

Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ I. Kor. 3. 8.

VI. évfolyam.

Budapest, 1913. október havában.

10. szám.

A Duna—Unio.

A Duna—Unio téli konferenciái a következő napokon tartatnak meg.

1. Az Erdélyi Egyesület

Nagyszeben, 1913. november hó 6-9.

2. A Romániai Missióterület

Bukarest, 1913. november hó 13—16.

③ A Tisza-Száva Missióterület

Temesvár, 1913. november hó 20-23.

4. Az Északmagyar Missióterület

Kassa, 1913. november hó 27—30-án.

5. Az Unio bizottsági ülése

Budapest, 1914. febr. 26.-tól márc. 1-ig.

Az európai konferenciának képviselőjében Böttcher T. J. és Guy Dail lesznek jelen. A Középmagyar Egyesület a jövő nyáron, az Unio konferenciájával egyidejűleg Budapesten tartja közgyűlését. Ugyanez áll a többi fel nem sorolt missióterületre is.

A téli konferenciákra nézve részletesebb tájékoztatásokat az egyes előljárók által kibocsátott külön meghívókban lehet olvasni.

Budapest, 1913. szeptember hó.

Huenergardt J. F.

Meghívó az erdélyi egyesület közgyűlésére.

Elhatároztuk, hogy a november 6-án Nagyszebenben tartandó idei közgyűléseinket egy három napi tanfolyam fogja megelőzni, amit az összes gyülekezeti

tisztviselők részére rendezünk. Egyesületünk munkásain kívül résztvesznek azon, valamint a közgyűlésen is Böttcher J. T. Guy Dail és Huenergardt testvérek, minek folytán bátran számíthatunk bőségesen lelki táplálékra, mellyel tapasztalataik és bölcs tanácsaik gazdag tárházából készséggel fognak nekünk szolgálni. Miután már sátorelőadásaink által elég nagy érdeklődést keltettünk, azt hisszük, hogy kiváltképen tapasztaljuk az Úr áldását, s ezért egyesületünk tagjai se sajnálják a fáradságot és lehetőleg valamennyien jöjjenek el a szebeni konferenciára.

Jelentkezéseket sziveskedjete az alanti címre küldeni.

Amennyiben kedves testvéreink és barátokozóink részt akarnak venni a gyűlésen, sziveskedjenek már most megtenni az előkészületeket, hogy idejében rendbe legyen minden. Ugy szintén mi is ígérjük, hogy az összes előkészületek megtételével kedveseinknek szebeni tartózkodását minél kellemesebbé igyekszünk majd tenni.

A részletesebb tudnivalókat majd körlevél által fogjuk az egyes gyülekezetek és csoportok tudomására adni.

Kérve benneteket, hogy imáitokban rólunk megemlékezzetek, maradok atyátokfia az Urban:

Nagyszeben, 1913. október hó.

Meyer Bärtschy H.

Nagyszeben. Kälber-Gasse No. 13.

Az északmagyar missióterület első közgyűlése.

Amerikai utazásunk és a központi konferencia.

II.

Missióterületünk első közgyűlését november hó 27-től 30-ig tartjuk meg Kassán. Miután a mai idők nagyon komolyak s miután mi itt Felsőmagyarországon saját szemeinkkel láttuk Isten ítéletét, kérem összes testvéreinket és barátainkat, hogy szíveskedjenek teljes számmal megjelenni a konferencián, hogy Istennek a jelenkorra vonatkozó akaratát és rendeleteit meghallhassák.

Ha imával jövünk a konferenciára, bizonyára Isten áldása sem fog hiányozni s Isten lelkének erejével fogunk onnan távozni. Területünk munkásain kívül Böttcher, Guy Dail, aki legutóbb Afrikában volt, Huenergardt és Braun testvérek is jelen lesznek. Az estéli előadásokat állandóan vetített képekkel fogjuk élénkíteni. A naponkénti rendes bibliaórán, munkásgyűlésen és könyvtár- és tanácskozáson kívül az ápolónők is előadást tartanak az egészségi reformról, továbbá ifjúsági gyűlések is tartanak.

Minden csoport küldjön egy-egy tagot képviselőként, tekintet nélkül a tagok számára és minden további tíz tag helyett még egyet.

A részvételre való jelentéseket szíveskedjétek Betleni J. címére küldeni **Kassa, Jókai-utca 16**. Szívesen elintézzük elsősorban a lakásügyet, azonban kérlek benneteket, hogy meleg takarókat szíveskedjétek mégis magatokkal hozni.

Miután ez alkalommal tartjuk missióterületünk első közgyűlését, szíveskedjétek lehetőleg teljes számban megjelenni. „Menjünk fel az Ur hegyére Istenünk házához, hogy megtanítson bennünket utjaira és járjunk ösvényein.” És. 2.

Ressel Frigyes, Kassa.

Dél és Középamerikából és Ausztriából is eljöttek az adventi mozgalom képviselői, hogy elbeszéljék, mit láttak szemeik és mit hallottak füleik.

A külföldről érkezett követek 58054 testvért képviseltek a legkülönbözőbb nyelvekben.

A rendkívül felemelő megnyitó gyűlésen ezen munkának még néhány életben lévő pionirja tett élő bizonyosságot arról, hogy mit cselekedett velük az Ur. Daniell testvérnek a munka előrehaladásáról szóló jelentése rendkívül kielégítő volt. Ebből látjuk, hogy az adventisták száma a földkerekségen az utolsó konferencia óta 97.579-ről 114.306-ra emelkedett, tehát 16 627 taggal szaporodott. A pénztárnok jelentése szerint az 1912. évben 8 és egy negyed millió korona tizedet adtak a testvérek, tehát egy és egy negyed millióval többet, mint 1908-ban. A külföldi missió részére beérkezett adományok az utóbbi négy év folyamán ugyyszólván a kétszeresére emelkedtek. Ez a jelentés bizonyára örömet okoz Isten adakozó és áldozatkész gyermekeinek. A legutóbbi négy év alatt 372 misszionáriust küldtünk ki Amerikából és Európából a különböző missióterületekre. A külföldön lévő misszionáriusaink száma évenként kerek 100-al szaporodik. 1912-ben az Egyesült államokon kívül 2777 bibliamunkásuk volt, ezelőtt 10 évvel az egész világon együttvéve sem volt annyi. Jelenleg 5101 munkásunk dolgozik az egész világon, kivéve a könyvtár- és tanítókat.

Habár központi konferenciánk 3 hétig tartott, az egyes munkások mégis csak

10 percet vehettek igénybe, hogy ezen idő alatt adjanak jelentést 4 évi munkáról. Csak nagyon kevesen kaptak több időt. Nagyon fontosak és elragadóak voltak a kínai, japáni, indiai és afrikai testvérek jelentései.

A határozatokat hozó bizottság, amelyet csupa tapasztalt emberekből választottak, nagyon fontos terveket alkotott a jövőre nézve, melyeket a gyűlés elé terjesztettek és az is elfogadott.

Az alapgondolat az volt, hogy Isten munkáját irgalmában meg fogja rövidíteni és csakhamar befejezéshez viszi. Ehhez a mi részünkről egy erős prédikatori osztály fejlesztésére van szükség. Továbbá az evangéliumí munkára ezentul nagyobb súlyt kell fektetnünk. Valamint ezen műnek pionirjai úgy mi is imádkozó szívvel tanulmányozzuk Isten szavát s ha ily módon komolyságra tettünk szert, a hallgatók meg lesznek csakhamar győződve ily komoly embereknek bizonyágtétele által és elfogadják az üzenetet. Éreznünk kell isteni segedelemnek a szükségét

A tagok fejtsenek ki élénkebb missiómunkát. Nagyon sok segédeszköz áll rendelkezésünkre, így intézeteink, nyomdáink, sanatoriumaink, iskoláink stb. Számos határozatot hoztak még, melyekkel nevelési ügyünket, irataink kiadását, szombatiskolai munkánkat, az Északamerika idegenajku lakosai közötti missiói és munkánknak a legvégsőbb részletekben való szervezését irányozták, s amelyek bizonyára előnyösen hatnak a további munkára,

Ezen közösség keletkezésétől fogva erősen hiszi, hogy Isten szilárd prófétai ígéje alapján egy üzenetet kell szétvinni a jelenkorban az egész világra az összes pogányokhoz, népekhez, és fajokhoz s hogy az evangélium hirdetése által

minden időre befejezik Isten titkát, hogy azáltal egy oly nép gyűjtessék össze, amely megőrzi Isten parancsolatait és Jézusnak hitét.

Aki ezen mozgalom történetét figyelemmel kíséri és látja azt az óriási számu missiónáriust, melyet a hívők küldtek ki az egész világba s jelen lévén ezen az ünnepélyes gyűlésen, látta azon óriási lelkesedést, mellyel a munka iránt érdeklődnek s az eredményeket, melyeket már eddig elértek, az bizony azt gondolja magában, hogy ez a nép hitében nem csalatkozott.

A gyűlés alkalmával egy délelőtti alkalmat adtak az amerikai bibliatársulat titkárjának, hogy az egybegyűltékhez szólhasson. A többek között ezeket mondotta:

„Azt hiszem, nyugodtan elmondhatom, hogy hosszú tapasztalataim folyamán még sohasem láthattam együtt oly gyűlést, amelyen mint itt, oly számos és különféle nyelvet képviseltek volna a világ minden részéből. Azt hiszem, hogy a kedves jelenlévők valamennyien meg vannak győződve arról, hogy a bibliát, mint Istennek szavát az egész világon el kell terjeszteni. Több ezer hallgató van jelenleg is előttem, akik Afrika, Ázsia és a tenger szigetein lakó emberiség lelki és erkölcsi állapota iránt érdeklődnek és hiszem, hogy fáradozásukat siker fogja koronázni.“

Ezen szavak, melyeket egy nem adventista ember mondott, világosan bizonyítják, hogy mozgalmunk mily benyomást gyakorol arra, aki azt elfogulatlanul bírálja meg. Azon látomást, melyet János Patmos szigetén látott, mi most teljesedésbe látjuk menni. Látjuk, hogy ezen utolsó üzenet mily haladást tesz a földkerekség összes országaiban. A prófétai szó egy, az egész

világra kiterjedő mozgalomról szól, melynek eredményeképpen egy nép fog keletkezni (Ján. 14, 12.) s ezen óriási gyűlés, amely immár a mult birodalmába tartozik, bizonyóságot tesz arról, hogy ez a jóslat beteljesedett. Már eddig is nagyon sok történt, de a jövőben még többnek kell és több is fog történni,

(Folytatása következik.)

Tapasztalatok a háboruból.

A román hadseregnek bolgár területen való 60 napig tartó mozgósítása rámnézve a különös benyomásnak és tapasztalatoknak ideje volt. S habár ezen személyes tapasztalatok semmit sem mondhatnak vértanuságról vagy rettenetes kínzásokról, mert Isten előrelátása annyira egyengette utamat, hogy teljes szabadságot nyertem Isten parancsolatainak megtartására, mégis alkalmam volt látni, hogy egy ily harcikészülődéssel mi minden jár karöltve és mit jelent Isten gyermekeire nézve. Megkísérlem tehát tapasztalataimat főbb vonásokban ábrázolni. Először is nézzük

Románia mozgósításának története.

Sokáig, nagyon sokáig tartott, amíg Románia elvesztette türelmét. Minden eszközt megkísérelt, hogy Bulgáriával megérttesse, mily kötelezettségei vannak Romániával szemben és mennyire kívánná a közérdek, hogy békét teremtsenek és birvágyukat egy kissé zabolázzák. Mivel azonban a balkáni harcok csak folytatódtak és a béke szavára senki sem ügyelt, a román kormány a legnagyobb eréllyel lépett fel a keleti béke kierőszoalására. A román hadsereg tehát mint békességet teremteni akaró hatalom vonult a bolgár területre

és az egész világ tőle várta a keleti zavar megoldását. A célt tényleg elérték, a kelet teljesen lecsendesedett, ám az isteni prófécia értelmében bizonyára csak rövid ideig, hogy azután az utelő legyen készítve a Jel. 16. 13-16; és I. Tessz. 5, 1-3. gyors beteljesüléséhez.

A román mozgósításnak hirtelen híre ugrrám, valamint másokra is nagyon meglepő hatással volt és a legsajátságosabb benyomást gyakorolta lelkekre. Midőnjulius 3-án a harangzugás és trombitaharsogás töltötte be az éjszaka csendjét, a békének utolsó reménye is eltűnt. A harci mozgósítás híret mégis egész Romániában a legnagyobb lelkesedéssel fogadták. Másnap ezrével siettek a hadköteles férfiak a vonathoz, hogy a lehető leghamarabb ezredüknél lehessenek és a harcba vonulhassanak. A szegény asszonyok, anyák és gyermekek futottak, hogy még egyszer, talán utoljára megláthassák oly gyorsan elragadt hozzátartozóikat. Megható jelenetek játszódtak le. Alig tudtam végignézni! Gyakran el kellett fordulnom és erőlködnöm, nehogy sirva fakadjak. Már a gyülekezetben is azon gondolat, hogy „Bizonyára még látjuk egymást“ sirásra fakasztotta a testvéreket. Rámnézve azonban csak még rettenetesebbé tette a halál gondolatát az a szomorú tény, hogy szeretett feleségemet és gyermekeimet többé nem láthatom, mert már 3 hónappal ezelőtt szerető nagyanyjuknál voltak a távoli Svájcban. Így tehát, ha nem is a legnagyobb lelkesedéssel, sőt afelett szomorkodva, hogy nemes munkámat félbe kell szakítanom, még mintegy 30-35 testvérral harcra vonultam. A testvérek imádoztak értünk és mi is Isten áldását kértük az otthon maradtakra.

A hír különben a békés polgárookra villámcsapásként hatott és nem minden következmény nélkül. Mint egykor majd az Ur eljövetelekor lesz. Számos kereskedő, hivatalnok, iparos, avagy magánember legfontosabb ügyeit sem tudta rendezni. Nagyon sok csa'ád ment tönkre és nyomorgott, vagy közvetlenül a mozgósítás által, vagy pedig közvetve a nagytőkések lelketlen gazdasági spekulációja folytán. Habár még a háboru meg sem kezdődött mégis oly drágaság uralkodott, hogy 1 kilo cukor 80-90 krajcár, egy kilo liszt pedig 45-50 krajcár volt. Mindennemű közlekedés, még a posta is zárva volt, mert az összes alkalmazottaknak be kellett vonulni. Mindennemű gyülekezést betiltottak és egyetlen idegen sem tartózkodhatott külön engedély nélkül valamely faluban. Habár a mi gyülekezeteinket nem tiltották be, könyvárusaink, avagy gyülekezeti tagjaink még sem kolportálhattak, mert iratainkat katonaellesnek jelentették ki. Egy testvérnőt én mentettem meg a vonatban a rendőrség kezéből. Egy másik pedig elbeszélte, hogy majdnem agyonverte a lázadó tömeg, mert bolgár spiónnak nézték.

Mennyivel rosszabb állapotok fognak azonban uralkodni, ha az egész világ mozgósításáról veszünk hirt. Hogy fognak majd akkor őrjöngeni a militaristák. Vajjon mikor látják már be az emberek a háboru káros voltát?

Hogy nyertem szabadságot az Ur napjára ?

A háborus állapot akkor állított a legnagyobb dilemma elé, mikor Isten törvényének megtartásáról volt szó. Emberi szempontból más választás nem lehetett előttem, minthogy vagy teljesítem fenyegetések között a császár szi-

goru parancsát, vagy pedig hű maradok a 4. és 6 parancsolathoz és átengedem magamat a puszkagolyónak. Aki életében még ilyen keresztuton nem állott, az nem is tudja értékelni az üdvösségért folytatott küzdelmet Ez a

Paulini R. P.

kérdés gyötörte lelkemet, amig Isten végre megmutatta az utat, melyen haladnom kellett. Jelentkeztem a főorvosnál és megkérdeztem, hogy egykori orvos-tanhallgatói bizonyítványom alapján nem lehetek-e betegápoló (képesítesem alapján főápoló.) Miután épen akkor egy állás volt üresedésben, a főorvos velem töltötte azt be. Tehát fegyvertlenül csakis ápolókészülékeimmel és táskámmal te-

hettem meg az egész hadi utat. Ennél láthatóbban még talán sohasem tapasztaltam Isten előrelátását. Pár nap mulva találkoztam egy orvossal, aki az egyetemen az első orvosi tanfolyamot velem együtt végezte; ez és még többen is megismertek, megszerettek és tisztelni kezdték alapelveimet. Így tehát egész héten a betegápolással voltam elfoglalva, szombaton azonban, habár Istenün' szava nem tiltja a betegápolást, mégis átramba vonultam vissza, vagy pedig a hegyek közé mentem, hogy az Istennel való egyedülletben lelki táplálékot vegyek magamhoz.

Hogy történt a bevonulás?

A román seregnek bolgár területre való bevonulása az egész világban csodálkozást keltett. Mindössze öt nap telt el, amíg mint egy 500 ezer főnyi hadsereg Bulgária 5 pontját megszállotta. Midőn az óriási embertömeget, lovakat és egyéb állatokat láttam, Mózesre, Isten kancellárjára gondoltam, aki Izráel fiainak megszámlálhatatlan seregeit Egyptom országából kivezette. Trópusi melegben való két napi kimerítő gyaloglás után két milliméter vastagságu portakaróval az arcon, végre megérkezett hadosztályom a Bachet nevű dunaparti városkába. Innen áthajóztunk a bulgáriai Rahovába és mentünk tovább uttalan hegyeken, mezőkön, lakatlan falvakon és óriási erdőségeken át, elviselhetetlen forróságban, avagy szakadó esőben egészen Vratzáig, amely Bulgária belsejében egyik legnagyobb város a Balkán hegy lábánál. Innen még egy husz ezer főnyi csapatnak mintegy 15 kilométernyivel beljebb kellett menni a birodalom belsejébe a kolera miatt. Az én csapatom még innen is tovább ment 6 kilométerrel Dolni Kremenáig.

ahol egészen a békekötésig maradtunk, Tehát a határtól mintegy 80, az utolsó romániai állomástól pedig 160 km.-nyire mentünk s így összesen oda és vissza körülbelül 320-350 km.-nyi utat gyalogoltam. Egyes csapatok még tovább mentek a birodalom belsejébe s ha a lerendelés nem jön, Sófiába is bevonulnak. Ha nem kötik meg oly gyorsan a békét, Motzer testvért személyesen üdvözölhettem volna. Egy testvérünk, aki hadosztályával egy másik utat tett meg, tényleg együtt tölthetett két szombatot a mi bulgáriai testvéreinkkel Tutrakában. Most ezen város, a körülötte fekvő falvakkal egyetemben Turk Emiltől Ekenéig, az egész terület, amely a Duna és a Fekete tenger között fekszik, Románia birtokába jött át, minek következtében missióterületünk a központi konferencia akarata ellenére is egy újabb csapattal szaporodott.

A dologban csak az előnyös, hogy az összes ottani tagok vagy román anyanyelvűek, vagy legalább értének románul. A tutrakani, vagy románul turtukai gyülekezetet már régebben két ízben felkerestem.

Bulgáriának, ugy a gazdasági, mint politikai helyzete nagyon nyomorult és sajnálatos. Majdnem csupán asszonyokat, öregeket és gyermekeket láttam ott. Az előbbiektől majdnem kivétel nélkül azt hallhattam, hogy férjeik a háborúban haltak meg, az utóbbiaktól pedig, hogy árván maradtak. Ahhoz, hogy a szántóföldek a 11 hónapos háború következtében pusztán és parlagon hevertek, hozzájárult a román hadsereg bevonulása. Észak Bulgáriának egész közigazgatása, a vasut és a posta a teljesen absolutistikus román katonai fenntartóság alá jutott. A lakosságnak, vagy az államhivatalnokoknak minden paran-

csolatot a legcsekélyebb nem tetszés nyilváníttás nélkül kellett teljesíteni, mert különben azonnal a puskagolyó zsákmányául eshettek volna. Szomorú állapot! Szerencsére azonban, kivéve apró cseprő csetepátékat, nem jutott idáig a dolog. Egy bolgár hadosztályt tisztekel meg hadvezérrel egyetemben foglyul ejtettek, de egy kis idő múlva újra szabadon bocsátották őket. A katonák ujjongtak és hálálkodtak a román seregnek, mert ugymond, „ha nem jöttök, hát mindnyájunknak meg kell halni a hoszszantartó háboruban.“ Daneff minster képezi mindnyájunknak szájában az átoknak tárgyát. Különben halálosan megfenyegették.

Románia részére azonban úgy látszik egy jobb korszak kezdődik. Mostanában nagyon sokat beszélnek társadalmi reformokról. Az ujonnan elfoglalt területekre való tekintettel módosítani akarják az alkotmányt és a vallásszabadságot is el akarják rendelni. A papok már elkezdték a népet különösen ezen utóbbi reform ellen lázítani. A helyzet azonban úgy látszik mégis kedvezőtlen rájuk nézve, mert a legtöbb görögkeleti szabadkőmives, vagy hitetlen. Adja az Ur, hogy minden az Ő munkájának javára szolgáljon.

(Folytatása következik.)

Munkánk haladása az észak-amerikai Egyesült Államokban.

Körülbelül öt éve, hogy amerikai testvéreink megkezdték a missiómunkát a nemzetiségek között. Addig is voltak egyes olasz, tót, román és magyar testvéreink, akik szűkebb körben működtek, de most már a missióbizottság rendes munkásokat küldött ki akik ezen különböző nyelveken hirdetik az igazsá-

got. New-Yorkban, ahol Sivák János testvérünk már több mint négy év óta munkálkodik a magyarok között, már egy 40 tagból álló gyülekezet van. Ennek a magyar gyülekezetnek 4-5 tagja működik, mint könyvárusító, és pedig igen jó eredménnyel. Nem rég Vas Gábor testvér, aki New-Yorkban munkálkodott nejével áthelyezett Chicagóba, ahol áldásos munkáját igen jó eredménnyel folytatja. Vas testvér a napokban levelet küldött nekünk, amelyből a következők öhajtjuk közölni k. testvéreinkkel, mert tudjuk, hogy a jó hír a távolból mindig jól esik. Többek közt ezt írja:

„Kedves testvér!

Örömmel tudatom, hogy mi hála az Urnak jó egészségben vagyunk. A könyvárusítás igen jól megy itt Chicagóban magyarok és lengyelek között, a nagy melegben is. Én és feleségem munkálkodunk. Igen nagy hálával tartozunk Istennek azért is, hogy mindezideig megsegített. Kérjük kedves testvéreinket hogy imádkozzanak érettünk, hogy itt nálunk Chicagóban még sokan jöjjenek az igazság ismeretére.

Tudatom, hogy a Móczár testvérek is jól vannak és van reménységünk, hogy a kis sereget szaporítja az Ur. Légy szives k. testvér azt a magyar könyvet elküldeni mikor megjelen, amit említettél, mikor nálunk jártál. („A hét pecsét feltörve.“ Proféciai ígék magyarázata Conradi testvér tolaból. Ezen könyv most már megrendelhető a budapesti kiadóhivatalnál.) Kedves testvér, ha lehet, küldjeteK egy prédikátort Szatmár megyébe az én rokonaimhoz.“

Nem csak Chicagóban és New-Yorkban, hanem Clevelandban is vannak magyar és Román testvéreink, Ohioiban munkálkodik Kleppe t. a román ajku nép között. Passiakban. New-Yorkban és Pittsburbban is vannak magyar, román és tót ajku testvéreink. Felkérjük ezzel Amerikában munkálkodó testvéreinket, hogy küldjenek be hozzánk munkálkodásukról beszámoló cikkeket mert tudjuk, hogy ezáltal jó szolgálatot tesznek az Ur ügyének.

Fluenergardt J. J.

Az 1913. augusztus havi könyvárusítási jelentés.

Területek	Dolgozott		Rendelések			Elszállítva			Eladott könyvek			Brosurák		Folyóiratok			Össz. elad.	
	napok	órák	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.
Duna-Unió																		
Középmagyar egyesület																		
21 állandókönyvtár	202	1552	—	—	—	—	—	—	47	98	20	1073	44	2657	281	94	1453	58
5 alkalmi „	58	318	7	10	—	3	4	—	1	2	—	222	58	516	55	88	285	46
Északmagyar miss. terület																		
- állandó könyvtár	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 alkalmi „	24	128	—	—	—	—	—	—	8	16	—	32	60	—	—	—	48	60
Nyugatmagyar miss. terület																		
4 állandó könyvtár	66	538	—	—	—	—	—	—	42	146	70	990	54	569	68	26	1205	50
2 alkalmi „	17	118	1	1	50	1	1	50	—	—	—	120	50	—	—	—	122	—
Adriai misszióterület																		
könyvtár (vezető)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Erdélyi egyesület.																		
5 áll. könyvtár	66	347	1	2	40	—	—	—	20	62	40	157	86	—	—	—	220	66
—alkalmi „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tisza-Száva miss. terület																		
2 állandó könyvtár	32	225	—	—	—	—	—	—	3	10	60	247	10	103	12	—	269	70
4 alkalmi „	48	282	—	—	—	—	—	—	10	20	40	298	48	13	1	56	320	74
Romániai misszióterület																		
1 könyvtár	12	36	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35	50	—	—	—	35	50
Összesen :	525	3544	9	13	90	4	5	50	161	356	30	3176	93	3855	419	64	3959	77

Helyreigazítás,

Lapunk multkori számában tévesen leánykori nevén adtunk hírt a mi szeretett testvérnőknek, Lille Jánosnénak, szül. Ujfaludi Ilonának elhunytáról, amit most netalán való félreértések elkerülése céljából szives készséggel helyreigazítunk. a SZERKESZTŐSÉG.

HIRDETÉSEK

ára 10 soráig 1 korona. — Hirdetéseket csak a járulék előzetes beküldése ellenében közlünk. ∴

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja :

**A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapest.**

Szerkesztőségi bizottság :

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.
Fe elős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára :

„Utolsó Üzenet“ és bibliai leckékkel :

Égész évre K 3.—

Amerikába S —80

(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, V., Katona József-u. 28., I. 5.
cimre küldendők.